

Abstract

Specificities and Challenges in the Treatment of Acute Stress Reaction in Children and Adolescents

Stanislav Rogulja ¹¹Clinical department for child and adolescent psychiatry, Clinical Hospital Center Osijek, Croatia

Contact: stanislav.rogulja@kbco.hr

Challenges in the therapeutic approach to the patient are inevitable, however, when our patient is a minor, it is clear that the challenges multiply. For almost every mental disorder, we take into account possible stressors that contributed to the disorder, however, in acute stress reaction disorders, as the name itself tells us, stress is directly related to the disorder. Individual vulnerability is directly related to the type of stressor that led to the disorder. This is a temporary mental disorder, and its outcome can be two-way, either a gradual withdrawal of the symptoms of the disorder or their chronicity, and therefore a change in the diagnosis as well as the approach to treatment. Exposure of children to stressful events is particularly vulnerable to their psychological functioning due to lack of life experience. The diagnosis is made through a detailed interview with the child and the parent, where the establishment of mutual trust depends on the approach to the child, and thus the success of further treatment. An indispensable detail is to pay attention to the parents' reaction as well as the consequences that the stressful event caused for them, that is, what are the consequences of facing a direct threat to their own child. Considering the possibility of retraumatization by repeated diagnostic procedures, it would be good to be equipped with both procedural instructions and equipment that will enable the quality of available medical services. Mutual cooperation of all involved professional services involved in the diagnostic and therapeutic part of the procedure is extremely important in order to minimize post-traumatic risk factors.

The treatment approach must be adapted on a case-by-case basis so that the therapeutic outcome is as uniform as possible.

In conclusion, success is essential if there is an adequate therapeutic approach to the child and parents/caregivers, and this is achieved through clear instructions, mutual cooperation and trust.

Keywords: acute stress reaction, child psychiatry, treatment

Sažetak

Specifičnosti i izazovi u liječenju akutne stresne reakcije kod djece i adolescenata

Stanislav Rogulja ¹¹Zavod za dječju i adolescentnu psihijatriju, Klinički bolnički centar Osijek

Kontakt: stanislav.rogulja@kbco.hr

Izazovi u terapijskom pristupu pacijentu su neizostavni, međutim, kada nam je pacijent maloljetan, jasno je da se izazovi multipliciraju. Za skoro svaki psihički poremećaj uzimamo u obzir moguće stresore koji su doprinijeli poremećaju, međutim kod poremećaja akutne stresne reakcije kako nam i sam naziv govori stres je u izravnoj vezi s poremećajem. Individualna vulnerabilnost je u direktnoj svezi sa vrstom stresora koji je doveo do poremećaja. Ovdje se radi o privremenom psihičkom poremećaju, a ishod istog može biti dvosmjernan, ili postupno povlačenje simptoma poremećaja ili njihovo kronificiranje te samim time promjena dijagnoze kao i pristupa liječenju. Izloženost djece stresnim događajima posebno je vulnerabilno za njihovo psihičko funkcioniranje radi manjka životnog iskustva. Dijagnoza se postavlja detaljnim intervjuom s djetetom i roditeljem, gdje o pristupu djetetu ovisi uspostava međusobnog povjerenja, a samim time i uspješnost daljnjeg liječenja. Neizostavan detalj jeste obratiti pažnju na reakciju roditelja kao i posljedice koje je stresni događaj izazvao kod njih, odnosno kakve su posljedice suočavanja sa izravnom ugroženošću vlastitog djeteta. S obzirom na mogućnosti retraumatizacije ponavljanim provođenjem dijagnostičkih postupaka, bilo bi dobro biti opremljen kako proceduralnim uputama tako i opremom koja će omogućiti kvalitetu dostupne medicinske usluge. Iznimno je bitna međusobna suradnja svih uključenih stručnih službi koje su uključene u dijagnostički, ali i terapijski dio postupanja kako bi se na minimum sveli posttraumatski čimbenici rizika.

Pristup liječenju mora se prilagoditi od slučaja do slučaja kako bi terapijski ishod bio što uniformniji.

Zaključno uspjeh je neizostavan ukoliko je adekvatan terapijski pristup djetetu i roditeljima/skrbnicima, a isti se ostvaruje kroz jasne upute, međusobnu suradnju i povjerenje.

Ključne riječi: akutna stresna reakcija, dječja psihijatrija, liječenje